

Voorontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de verlenging van de verdachte periode, de tariefverlaging voor non-profitlegaten en non-profitschenkingen, en de invoering van de vriendenerfenis

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 2.7.1.0.5 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt het woord "drie" vervangen door het woord "vier";

2° aan paragraaf 1 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De termijn van vier jaar, vermeld in het eerste lid, wordt teruggebracht tot drie jaar als de kosteloze beschikking dagtekent van voor 1 januari 2021.";

3° in paragraaf 2, eerste lid, wordt het woord "drie" vervangen door het woord "vier".

Art. 3. In artikel 2.7.1.0.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en vervangen bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt het woord "drie" vervangen door het woord "vier";

2° aan paragraaf 1 wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De termijn van vier jaar, vermeld in het tweede lid, wordt teruggebracht tot drie jaar als de kosteloze beschikking dagtekent van voor 1 januari 2021."

Art. 4. In artikel 2.7.3.2.5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt het woord "drie" vervangen door het woord "vier";

2° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De termijn van vier jaar, vermeld in het tweede lid, wordt teruggebracht tot drie jaar als de akten van eigendom die ten bate van de erflater of op zijn verzoek zijn verleden dagtekenen van voor 1 juli 2021."

Art. 5. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 20 december 2019, wordt een artikel 2.7.3.2.15 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.7.3.2.15. Als er zich onder de erfgenamen, legatarissen of begiftigden een of meer legatarissen bevinden van wie het legaat onder de toepassing van artikel 2.7.4.2.1 valt, wordt om de rechten te berekenen:

- 1° voor de legatarissen, vermeld in artikel 2.7.4.2.1, het eventuele bedrag om de erfbelasting van andere erfgenamen, legatarissen of begiftigden te voldoen, gedeeld door (1- het marginale tarief dat is toegepast om dat bedrag te berekenen) en begrensd tot het legaat zelf, niet in aanmerking genomen voor de belastbare grondslag;
- 2° voor de andere erfgenamen, legatarissen of begiftigden, vermeld in punt 1°, het eventuele bedrag, vermeld in punt 1°, in aanmerking genomen voor de belastbare grondslag."

Art. 6. In artikel 2.7.4.2.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, inleidende zin, wordt de zinsnede "8,5 %" vervangen door de zinsnede "0%";

2° in het eerste lid, 10°, wordt de zinsnede "ziekenfondsen en landsbonden van ziekenfondsen, beroepsverenigingen," opgeheven;

3° in het eerste lid, 10°, wordt de zinsnede ", private stichtingen" opgeheven;

4° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"In afwijking van het eerste lid bedraagt het tarief van de erfbelasting 8,5% voor de legaten aan ziekenfondsen en landsbonden van ziekenfondsen, beroepsverenigingen en private stichtingen.";

5° in het bestaande tweede lid, dat het derde lid wordt, worden tussen het woord "eerste" en het woord "lid" de woorden "en het tweede" ingevoegd.

Art. 7. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bijde decreten van 26 juni 2020, wordt een artikel 2.7.5.0.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.7.5.0.6. De erfbelasting, verschuldigd door natuurlijke personen van wie de verkrijging onderworpen is aan het tarief, vermeld in tabel II van artikel 2.7.4.1.1, en die voldoen aan de hierna gestelde voorwaarden, wordt verminderd met een bedrag dat verkregen wordt door toepassing van de volgende formule: $X = a \times (b - c)$.

De parameters, vermeld in het eerste lid, worden gedefinieerd als volgt:

1° a = de som van de nettoverkrijgingen tot een totaal maximumbedrag van 15.000 euro, aan de natuurlijke personen, vermeld in het eerste lid, die belast zijn volgens het tarief, vermeld in tabel II van artikel 2.7.4.1.1;

2° b = het laagste toegepaste tarief, vermeld in tabel II van het voormelde artikel;

3° c = het laagste tarief, vermeld in tabel I van het voormelde artikel.

De vermindering, vermeld in het eerste lid, wordt alleen toegekend aan de de natuurlijke personen die de erflater in een niet-herroepen authentiek testament op ondubbelzinnige wijze heeft aangewezen als diegenen die de toepassing van de vermindering, vermeld in het eerste lid, mogen vragen.

De vermindering, vermeld in het eerste lid, wordt toegepast op de erfbelasting, verschuldigd door de verkrijgers die zijn aangewezen overeenkomstig het derde lid, na de toepassing van alle andere vrijstellingen en verminderingen waarop de voormelde verkrijgers aanspraak kunnen maken.

Als er slechts één natuurlijk persoon is aangewezen overeenkomstig het derde lid, wordt de vermindering, vermeld in het eerste lid, exclusief toegekend aan deze persoon.

Als er meer dan één natuurlijke persoon is aangewezen overeenkomstig het derde lid, wordt de vermindering, vermeld in het eerste lid, onder deze personen verdeeld naar verhouding van hun persoonlijke nettoverkrijging ten opzichte van de samengenomen nettoverkrijgingen van al deze personen.

De vermindering die conform dit artikel wordt toegepast, levert in geen geval grond voor een teruggave op."

Art. 8. In artikel 2.8.4.1.1, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 21 december 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, inleidende zin, wordt de zinsnede "5,5 %" vervangen door de zinsnede "0%";

2° in het eerste lid, 10°, wordt de zinsnede "ziekenfondsen en landsbonden van ziekenfondsen, beroepsverenigingen," opgeheven;

3° in het eerste lid, 10°, wordt de zinsnede „, private stichtingen” opgeheven;

4° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid bedraagt het tarief van de schenkbelasting 5,5% voor schenkingen, inclusief inbrengen om niet, aan ziekenfondsen en landsbonden van ziekenfondsen, beroepsverenigingen en private stichtingen.”;

5° in het bestaande tweede lid, dat het derde lid wordt, wordt de zinsnede “eerste lid, 10°” telkens vervangen door de woorden “tweede lid”;

6° in het bestaande derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden “eerste en tweede lid” vervangen door de zinsnede “eerste, tweede en derde lid”.

Art. 9. Aan artikel 3.3.1.0.8, §1, eerste lid, 14°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 22 december 2017, wordt een punt l) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“l) de vermindering, vermeld in artikel 2.7.5.0.6 van deze codex;”.

Art. 10. In artikel 3.13.1.3.1, §6, vijfde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt het woord “drie” vervangen door het woord “vier”.

Art. 11. Artikel 2 en 3 treden in werking op 1 juli 2021 en zijn van toepassing op de kosteloze beschikkingen die dagtekenen vanaf 1 juli 2021.

Artikel 4 treedt in werking op 1 juli 2021 en is van toepassing op de akten van eigendom die ten bate van de erflater of op zijn verzoek zijn verleden vanaf 1 juli 2021.

Artikel 5 en 6, 7 en 9 treden in werking op 1 juli 2021 en zijn van toepassing op alle nalatenschappen die opengevallen zijn vanaf 1 juli 2021.

Artikel 8 treedt in werking op 1 juli 2021 en is van toepassing op schenkingen, inclusief inbrengen om niet, vanaf 1 juli 2021.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Getekend door: Matthias Diependaele
Getekend op: 2020-10-23 14:41:13 +00:00
Reden: Ik keur dit document goed

Matthias DIEPENDAELE

Voorontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de verlenging van de verdachte periode, de tariefverlaging voor non-profit legaten en non-profit schenkingen en de invoering van de vriendenerfenis

Samenvatting

De verdachte periode in de erfbelasting wordt uitgebreid van drie naar vier jaar. Zo worden mensen gestimuleerd om hun schenkingen te laten registreren.

Voor legaten aan "goede doelen" bestaat er in de erfbelasting een verlaagd tarief van 8,5%. Hiervan werd veelvuldig gebruik gemaakt in het kader van successieplanning via de techniek van het duolegaat. Via het ontwerp van decreet wordt het zuiver altruïstisch element van legaten aan goede doelen hersteld en versterkt met een tariefverlaging tot 0%. Hiermee samenhangend zal ook het tarief in de schenkbelasting voor schenkingen aan goede doelen worden verlaagd van 5,5% naar 0%.

Met het ontwerp van decreet wordt tot slot een volledig nieuwe regeling in de erfbelasting ingevoerd, de zogenaamde "vriendenerfenis". Burgers krijgen de mogelijkheid om een gedeelte van hun erfenis aan een gunstig tarief na te laten aan een of meerdere goede vrienden of verre familieleden.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. Het voorliggend ontwerp van decreet voert drie grote aanpassingen door aan de Vlaamse Codex Fiscaliteit (hierna: VCF) op het vlak van erfbelasting. Daarnaast wordt er ook een wijziging aangebracht aan de schenkbelasting.

2. Het Regeerakkoord van de Vlaamse Regering 2019-2024 bevat de ambitie om belangrijke Vlaamse belastinghervormingen door te voeren. De Vlaamse Regering gaat verder op de reeds door de vorige regering ingeslagen weg en heeft ervoor gekozen om onder meer de erfbelasting verder te hervormen. De geplande hervormingen betreffen de uitbreiding van de verdachte periode, de wijziging van de regeling rond duolegaten en de invoering van de zogenaamde "vriendenerfenis".

Dit voornemen van de Vlaamse Regering werd ook vertaald naar de Beleidsnota Financiën en Begroting 2019-2024. Overeenkomstig de beleidsnota wordt de verdachte periode verlengd van drie naar vier jaar om mensen aan te moedigen om te kiezen voor geregistreerde schenkingen. Daarnaast wordt de fiscale regeling inzake duolegaten herzien, waarbij het zuiver altruïstisch element van die legaten zal worden hersteld en versterkt met een tariefverlaging. Hiermee samenhangend zal er een gelijkaardige tariefverlaging worden doorgevoerd in de schenkbelasting

voor schenkingen aan een goed doel. Tenslotte wordt een volledig nieuwe regeling in de erfbelasting ingevoerd, de zogenaamde "vriendenerfenis". Burgers krijgen de mogelijkheid om een gedeelte van hun erfenis aan een gunstig tarief na te laten aan een of meerdere goede vrienden of verre familieleden.

Met het voorliggend ontwerp van decreet worden die doelstellingen gerealiseerd.

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

I. Met betrekking tot de verlenging van de verdachte periode

3. Artikel 7 van het Wetboek der Successierechten (W.Succ.) is de voorganger van het huidige artikel 2.7.1.0.5 VCF. Dit artikel werd destijds onder meer ingevoerd om de ongelijkheid tussen roerende en onroerende goederen te verminderen¹. Indien een toekomstige erflater zijn (in België gelegen) onroerende goederen wegschenkt onder de levenden, moet hiervoor (nog) steeds een authentieke akte opgemaakt worden. Vermits authentieke akten in België verplicht registreerbaar zijn, werd hierop het registratierecht voor de schenkingen onder de levenden (sinds 1 januari 2015: de schenkbelasting) geheven. Dit is evenwel niet het geval voor roerende schenkingen. Dergelijke roerende schenkingen onder de vorm van een handgift, een onrechtstreekse schenking (zoals een bankgift) of waarvoor in het buitenland een authentieke akte werd opgemaakt, zijn niet verplicht registreerbaar in België (cf. artikel 19 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten). Behoudens vrijwillige registratie, gaven deze schenkingen dan ook geen aanleiding tot de heffing van het schenkingsrecht. Aangezien de goederen zich evenmin nog in de nalatenschap van de erflater bevonden, konden geen successierechten geheven worden. Gelet op deze mogelijkheid om aan elke belasting te ontsnappen, was er geen evenwicht tussen de behandeling van het roerend en het onroerend vermogen van een toekomstige erflater. Mede om deze reden werd artikel 7 W.Succ. ingevoerd², dat een fictie bevat waardoor schenkingen gelijkgesteld worden met een legaat (en dus aan successierechten onderworpen worden) indien ze gedaan zijn in de periode van drie jaar vóór het overlijden en ze niet aan het schenkingsrecht onderworpen werden.

Wat betreft de schenking van aandelen van een familiale vennootschap, respectievelijk de activa van een familiale onderneming werd voormelde termijn zelfs van drie jaar naar zeven jaar gebracht met ingang van 1 januari 2012³, m.n. teneinde de begunstigden te stimuleren dergelijke schenkingen via authentieke akte te doen⁴.

4. Met de zogenaamde "verdachte periode" van drie jaar wilde de wetgever mensen er toe aanzetten om hun schenkingen te laten registreren. Als een schenking niet is geregistreerd, en de schenker overlijdt binnen de drie jaar, moet de begunstigde op die schenking erfbelasting betalen. Een verkorting van die verdachte periode zou mensen in de verleiding kunnen brengen om nog meer het risico te nemen hun schenking niet te laten registreren, met alle gevolgen van dien. Nochtans kan er

¹ Zie de Memorie van toelichting in *Parl.St.* Kamer, vergadering van 11 juni 1913 inzake het Wetsontwerp brengende wijzigingen in de wetten betreffende de rechten van registratie, van hypotheek, van zegel en van successie, stuk nr. 294, 18-21.

² De tekst werd oorspronkelijk geïntroduceerd bij artikel 3 van de wet van 11 oktober 1919 en nadien ingevoegd in het artikel 7 bij KB nr. 308 van 31 maart 1936, genomen in uitvoering van artikel 1, §1, litt. A, van de wet van 31 juli 1934, verlengd en aangevuld door deze van 7 december 1934, 15 maart en 30 maart 1935; bekrachtigd door de wet van 4 mei 1936.

³ Artikel 76 van het decreet van 23 december 2011, *BS* 30 december 2011.

⁴ Zie de Memorie van toelichting in *Parl.St.* VI.Parl. 2011-2012, Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012, stuk nr. 1326/1, 27.

voor de registratie van de schenking genoten worden van de meestal gunstigere tarieven in de schenkbelasting. De Vlaamse Regering heeft in het verleden immers steeds ingezet op het stimuleren van schenkingen, door lagere tarieven te bepalen in de schenkbelasting dan in de erfbelasting.

Voorliggend ontwerp wil mensen graag het maximum aan rechtszekerheid bieden, wanneer zij iets geschonken krijgen. Die rechtszekerheid kan het beste geboden worden door een schenking te laten registreren. Enkel dan verkrijgt die schenking immers een "vaste datum".

Een verlenging van de verdachte periode zal mensen nog meer aanmoedigen om hun schenkingen te laten registreren. De verdachte periode wordt dan ook verlengd van drie naar vier jaar.

Omwille van de historische parallel die bestaat tussen de artikelen 2.7.1.0.5 en 2.7.1.0.6 VCF wordt de termijn in artikel 2.7.1.0.6 VCF ook uitgebreid naar vier jaar. De historische samenhang tussen beide artikelen blijkt uit het verslag aan de koning, gevoegd bij het KB nr. 12 van 18 april 1967 tot wijziging van het Wetboek der successierechten, van het Wetboek der registratie-, hypotheek en griffierechten en van het Wetboek der zegelrechten, waarbij de driejarige termijn in artikel 8 W.Succ. (huidige artikel 2.7.1.0.6 VCF) werd ingevoerd: "Wat de voordelen betreft, die aldus verkregen worden voor het overlijden, bestaat er geen goede reden om ze niet te behandelen zoals de rechtstreekse schenkingen, die bij toepassing van artikel 7 van het Wetboek der successierechten aan deze belasting onderworpen zijn indien ze zich situeren binnen de drie jaar voor het overlijden van de schenker⁵."

Artikel 2.7.3.2.5 VCF is onlosmakelijk verbonden met art. 2.7.1.0.5 VCF, welk artikel een wettelijk vermoeden van eigendom bevat. Het artikel 2.7.3.2.5 VCF is de opvolger van het artikel 108 van het Wetboek der Successierechten dat voorzag in een wettelijk vermoeden waardoor, tot levering van het tegenbewijs, de roerende goederen waarvan de overledene, volgens te zijnen bate of op zijn verzoek verleden akten van eigendom, eigenaar geweest is binnen de 3 jaar vóór zijn overlijden, geacht worden nog steeds deel uit te maken van zijn patrimonium ten dage van het overlijden.

Het artikel 108 (thans artikel 2.7.3.2.5) maakte deel uit van de bijzondere bewijsmiddelen en was complementair aan het fictieartikel 7 (thans artikel 2.7.1.0.5). Beide artikelen zijn er immers op gericht te vermijden dat een deel van de nalatenschap binnen de drie jaar vóór het overlijden aan enige belasting ontsnapt. Logischerwijze moet dus ook in dat artikel de termijn van drie jaar naar vier jaar worden gebracht.

II. Met betrekking tot de wijziging aangaande non-profit legaten

5. Veel burgers hebben oprechte bedoelingen wanneer zij iets legateren aan goede doelen. Vaak willen mensen een specifiek goed doel een duwtje in de rug geven omdat ze zich emotioneel betrokken voelen bij dat concrete goede doel.

Soms wordt er echter ook om zuiver fiscale redenen gekozen voor een duolegaat. De belangrijkste bekommernis is hierbij de maximale bevoordeling van de eigenlijke begunstigde van het duolegaat, zoals een neef of nicht, die normaal gezien aan de hoogste tarieven inzake erfbelasting onderworpen is. De financiële bevoordeling van het goede doel wordt dan ondergeschikt gemaakt aan het fiscale voordeel voor die eigenlijke begunstigde van het duolegaat. Het toepassen van de techniek van het duolegaat is op zich legaal en maakt geen fiscaal misbruik uit aangezien het om een testamentaire beschikking gaat. Feit is wel dat het goede doel in deze fiscale planningstechniek eerder als een nuttige schakel wordt gebruikt

⁵ Verslag aan de Koning bij het K.B. nr 12 van 18 april 1967, *Staatsblad*, 20 april 1967, 4221.

met een minimale begunstiging. De bedoeling van de hervorming van de regelgeving rond de duolegaten is om het fiscale planningselement uit het duolegaat te halen en hierdoor het zuiver altruïstisch karakter te herstellen van non-profit legaten. Daarnaast wordt het legateren aan de non-profit nog versterkt door een gevoelige tariefverlaging. Door deze tariefverlaging wordt het fiscaal zeer interessant om aan een goed doel te legateren. Tenslotte wordt de tariefverlaging enkel voorbehouden voor zuivere goede doelen.

6. Het klassiek duolegaat voorziet in twee legaten: een algemeen legaat ten voordele van een rechtspersoon (onderworpen aan een gunsttarief – meestal een instelling of organisatie met een onbaatzuchtig doel), onder last 1) een bijzonder legaat uit te keren aan bepaalde personen die onderworpen zijn aan een hoog tarief in de erfbelasting en 2) de erfbelasting te betalen op dat bijzonder legaat. Bij een klassiek duolegaat komt het goede doel als algemene legataris in het bezit van alle goederen van de nalatenschap, deze maakt die dan ten gelde en keert de bijzondere legaten uit.

In een omgekeerd duolegaat worden derden, doorgaans bepaalde familieleden en/of vrienden van de overledene, aangesteld als algemene legatarissen van de nalatenschap onder last om een bedrag te betalen aan een goed doel, dat op zijn beurt de last krijgt opgelegd om de erfbelasting van de algemene legatarissen te betalen (naast de erfbelasting die het goede doel zelf verschuldigd is). Het door de algemene legatarissen aan het goede doel te betalen bedrag kan "bepaald" zijn in het testament. In vele gevallen is het te betalen bedrag echter niet bepaald maar "bepaalbaar" (aan de hand van de bepalingen van het testament en het netto-actief van de nalatenschap op het moment van overlijden). Het aan het goede doel uit te keren bedrag moet dan op datum van overlijden derwijze berekend worden dat het goede doel, na betaling van de erfbelasting, een netto bedrag van minimum x euro overhoudt.

7. Het behoort tot de beschikkingsvrijheid van de erflater om in zijn testament een bepaalde last op te leggen aan een legataris. Oorspronkelijk werd hier voornamelijk gebruik van gemaakt om een last op te leggen bijvoorbeeld inzake de verzorging van een ziek of gehandicapt kind, verzorging van een huisdier, verzorging van het graf van de erflater,... De beoogde hervorming inzake de belastbare grondslag zal geen enkel effect hebben op legaten die voorzien in een dergelijke (niet-financiële) last.

Op een bepaald ogenblik werd echter die last meer en meer als financiële last ingevuld. De erflater voorziet in zijn testament dan een legaat ten voordele van een bepaalde persoon, onder de last om de erfbelasting voor een andere erfgenaam, begiftigde of legataris te betalen. Vaak wordt hierbij voorzien in een legaat ten voordele van een begunstigde van het gunsttarief van artikel 2.7.4.2.1 VCF, waarbij dit goede doel de eigen erfbelasting evenals de erfbelasting verschuldigd door de andere erfgenamen, begiftigden of legatarissen (meestal verdere familie of vrienden, belast aan de hogere tarieven in zijlijn) betaalt. De voorgestelde wijzigingen zullen dan ook een belangrijk effect hebben op de overige erfgenamen of legatarissen. In de meeste gevallen is de eigenlijke begunstigde van het duolegaat iemand die onder het "tarief tussen anderen" valt in de erfbelasting. "Anderen" zijn dan alle personen die niet de hoedanigheid hebben van partner, verkrijger in de rechte lijn of broer/zus. Het kan hierbij bijvoorbeeld gaan om neven of nichten of personen met wie de erflater geen enkele verwantschap heeft. Door middel van een duolegaat wordt de nalatenschap van de erflater verdeeld tussen een goed doel en bijvoorbeeld een neefje van de erflater. Het goede doel verkrijgt zijn legaat onder de last om ook de erfbelasting op het legaat voor het neefje te betalen. Doordat het goede doel op zijn eigen aandeel van een gunsttarief geniet, wordt een belangrijke belastingbesparing gerealiseerd in de erfbelasting. Afhankelijk van de omvang van de nalatenschap kan het neefje op die manier een aanzienlijk grotere som overhouden dan wanneer er niet zou

gewerkt zijn met een duolegaat en het neefje eenzelfde brutobedrag rechtstreeks had gelegateerd gekregen. De goede doelen zelf verkrijgen hier uiteraard ook inkomsten uit. Deze fiscale planningstechniek wordt de laatste jaren steeds meer gebruikt. Hierbij wordt nagegaan op welke manier het voordeel voor de eigenlijke begunstigten van het duolegaat zo groot mogelijk is, terwijl de inkomsten voor het goede doel zo laag mogelijk blijven. Er blijft in dergelijk scenario vaak geen of een onbeduidende lage nettobeoordeling over voor het goede doel. De bedoeling van de voorliggende hervorming is dan ook om het zuiver altruïstisch element te herstellen en het fiscaal planningselement weg te halen.

Voorliggend ontwerp wil het zuiver altruïstisch element niet enkel herstellen, maar ook versterken. Hiervoor wordt het tarief voor non-profit legaten verlaagd tot 0%. Met deze tariefverlaging wordt een dubbele doelstelling beoogd. Enerzijds dient ze als (gedeeltelijke) compensatie voor het eventuele verlies aan inkomsten voor de goede doelen wegens het verdwijnen van de duolegaten. Anderzijds wordt het veel voordeliger om rechtstreeks te legateren aan de goede doelen, gelet op het tarief van 0%. Op die manier worden mensen die een bepaald goed doel wensen te ondersteunen hiertoe aangemoedigd. Door de voorziene wijzigingen zal datgene wat aan de goede doelen wordt gelegateerd, ook integraal kunnen worden aangewend voor hun doel.

Daarnaast wil voorliggend ontwerp de tariefverlaging enkel voorbehouden voor begunstigten die het algemeen belang dienen door een doelstelling van algemeen nut na te streven en de activiteiten van overheden ten dele aan te vullen.

Een van de begunstigten, vermeld in artikel 2.7.4.2.1 VCF, zijn de private stichtingen. De private stichting laat toe om een bepaald vermogen af te sonderen om een belangeloos (privaat) doel te realiseren. Omdat evenwel niet nader bepaald is welke private belangeloze doelen precies in aanmerking komen voor een private stichting en welke niet en er derhalve over gewaakt dient te worden dat er geen oneigenlijk gebruik wordt gefaciliteerd, wordt ervoor geopteerd om legaten aan private stichtingen niet te laten genieten van de tariefverlaging naar 0% maar om deze blijvend te onderwerpen aan het huidige bestaande tarief van 8,5%

Andere begunstigten vermeld in artikel 2.7.4.2.1 zijn de beroepsverenigingen. Tot voor kort was de wetgeving rond beroepsverenigingen opgenomen in de wet van 31 maart 1898 op de beroepsverenigingen. Volgens artikel 2 is een beroepsvereniging "een vereniging uitsluitend gevormd voor de studie, bescherming en de ontwikkeling van de beroepsbelangen van haar leden". De rechtsvorm 'beroepsvereniging' verdwijnt echter als gevolg van het nieuwe wetboek van vennootschappen en verenigingen dat in werking is getreden op 1 mei 2019⁶. De enig mogelijke rechtsvorm vanaf dan is de vereniging zonder winstoogmerk (vzw). Verder zijn er nog de ziekenfondsen en landsbonden van ziekenfondsen die al langer bestaan: een wet van 23 juni 1894 verving de wet van 3 april 1851 "sur les sociétés mutualistes"⁷. Ze worden nu geregeld door de wet van 6 augustus 1990. Volgens artikel 2 van die wet zijn het verenigingen van natuurlijke personen die het bevorderen van het fysiek, psychisch en sociaal welzijn in een geest van voorzorg, onderlinge hulp en solidariteit als streefdoel hebben. Zij oefenen hun activiteiten uit zonder winstoogmerk. In de praktijk zijn ziekenfondsen private bedrijven die zich ook bezighouden met commerciële activiteiten en aanvullende diensten, zoals terugbetalen sportkampen, logopedie, ouderenzorg, tegemoetkoming luiers, aanbieden van private verzekeringen zoals de tandverzekering. Deze activiteiten worden niet door de overheid gefinancierd, maar door de klanten via de ziekenfondsbijdrage. Gelet op het voorgaande lijkt het

⁶ Wet van 23 maart 2019 tot invoering van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen en houdende diverse bepalingen.

⁷ Pandectes belges, V^o Mutualité, Mutuelliste, Tome 67, kol.41.

ook hier niet wenselijk om voormelde verenigingen te laten genieten van een 0%-tarief. Zij blijven wel genieten van het 8,5%-tarief.

8. Omwille van de verwevenheid van de erf- en de schenkbelasting, zal de tariefverlaging naar 0% voor die instellingen met een maatschappelijk relevante doelstelling ook worden doorgevoerd in de schenkbelasting. Het zou niet logisch zijn om een hoger tarief in de schenkbelasting te hanteren. Bij de invoering van het uniform tarief van 8,5 % in de successierechten (thans erfbelasting) en van 5,5 % in de schenkingsrechten (thans schenkbelasting) heeft de decreetgever er bewust voor gekozen om het tarief inzake schenkingsrechten lager te stellen dan dat inzake successierechten. Dat paste binnen de filosofie om schenkingen te bevoordelen ten opzichte van nalatenschappen. Indien er ingevolge hogervermelde tariefverlaging in de erfbelasting een hoger tarief in de schenkbelasting zou gehanteerd worden voor schenkingen aan goede doelen, dan zou de schenker er geen baat bij hebben om een gift tijdens het leven te doen.

Met de nu voorliggende nieuwe tarieven in de erf- en schenkbelasting blijft het stimulerende en motiverende beleid van de Vlaamse Regering ten aanzien van overdrachten bij leven, onverminderd behouden.

III. Met betrekking tot de introductie van de vriendenerfenis

9. Het verschil in tarief dat geldt voor een verkrijging in rechte lijn en tussen partners (en de daarmee gelijkgestelde verkrijgingen) enerzijds en het tarief dat geldt voor andere verkrijgingen anderzijds, wordt vaak als al te groot ervaren. De (te) hoge tarificatie voor sommige verkrijgingen buiten de categorie van de rechte lijn en tussen partners, wordt als een mogelijke rem ervaren op de verruimde beschikkingsvrijheid die ingevoerd werd door het nieuwe federale erfrecht dat in werking trad op 1 september 2018⁸. De Vlaamse Regering en de Vlaamse minister bevoegd voor de fiscaliteit hebben reeds meermaals te kennen gegeven deze federale hervorming maximaal te willen respecteren en te willen faciliteren. Daarnaast wil de decreetgever met dit ontwerp verder gaan op de weg die de vorige Vlaamse Regering is ingeslagen om de fiscale druk van de erfbelasting op verkrijgingen buiten de rechte lijn en tussen partners te verlagen⁹.

Veel mensen hebben een vriend des huizes, een goede buur die voor hen zorgt, ... Hoewel zij officieel geen familie zijn, voelt dat wel zo aan. Die affectieve band zorgt er voor dat burgers net aan die mensen graag iets willen nalaten, zonder dat hierop veel erfbelasting verschuldigd is. Tot nu toe kon dat niet, vermits hetgeen effectief, na belastingen, bij die persoon terecht kwam heel wat kleiner was dan wat door de erflater aan de betreffende persoon was gelegateerd. Dit werd aangevoeld als oneerlijk.

Door de invoering van de zogenaamde "vriendenerfenis" krijgen mensen wél de kans om een gedeelte van hun erfenis na te laten aan een of meerdere goede vrienden of verre familieleden, en dit onder het meest gunstige fiscale tarief, zijnde het tarief dat van toepassing is op verkrijgingen in rechte lijn of tussen partners.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

⁸ Wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen terzake, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 1 september 2017.

⁹ Decreet van 6 juli 2018 tot modernisering van de erf- en schenkbelasting, aangepast aan het nieuwe erfrecht, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 20 juli 2018.

10. Met het voorliggend ontwerp van decreet wordt uitvoering gegeven aan de hervorming van de erfbelasting voorzien in het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024 en de Beleidsnota Financiën en Begroting 2019-2024.

I. Met betrekking tot de verlenging van de verdachte periode

11. Het verlengen van de termijn van de verdachte periode is een geschikte beleidsmaatregel om mensen aan te moedigen om te opteren voor de fiscaal voordelige en rechtszekere oplossing van de geregistreerde schenking. Zoals hoger reeds werd uiteengezet, is het van groot belang om mensen aan te moedigen om hun schenkingen te laten registreren. Enkel op die manier kan er een maximum aan rechtszekerheid geboden worden en wordt er vermeden dat mensen voor onaangename verrassingen komen te staan.

12. De maatregel ligt bovendien in de lijn met de voortdurende inzet van de Vlaamse Regering om schenkingen te stimuleren zodat het vermogen op die manier sneller geactiveerd wordt.

II. Met betrekking tot de wijziging aangaande non-profit legaten

13. De voorgestelde regeling zorgt er voor dat het fiscaal planningselement uit het duolegaat verdwijnt. Hierover werd hoger reeds uitvoerige motivering opgenomen. Voor een uitgebreide toelichting over de manier waarop de berekening van de erfbelasting ingeval van een duolegaat aangepast wordt, kan verwezen worden naar de artikelsgewijze toelichting. Door de aanpassing wordt het zuiver altruïstisch karakter van een legaat aan een goed doel hersteld. Anderzijds wordt het zuiver altruïstisch karakter van een dergelijk legaat ook versterkt door het tarief te verlagen naar 0%, voor bepaalde goede doelen. Hierdoor kan het goede doel het verkregen legaat integraal aanwenden voor het doel dat het nastreeft. Een 0%-tarief kan er ook toe leiden dat erflaters eerder geneigd zijn om iets aan een goed doel te legateren.

Om de samenhang tussen de erfbelasting en de schenkbelasting te bewaken, wordt in de schenkbelasting eveneens een tariefverlaging tot 0% opgenomen voor de schenkingen aan bepaalde goede doelen.

III. Met betrekking tot de introductie van de vriendenerfenis

14. Door de invoering van deze nieuwe regeling krijgen mensen de kans om een gedeelte van hun erfenis na te laten aan een of meerdere goede vrienden of verre familieleden zonder dat hierop de hoge tarieven uit de zijlijn in de erfbelasting verschuldigd zijn.

Voor een uitgebreide toelichting over de manier waarop de berekening van de erfbelasting ingeval van een vriendenerfenis aangepast wordt, kan verwezen worden naar de artikelsgewijze toelichting.

Met deze regeling wordt tevens tegemoet gekomen aan de hedendaagse complexe samenleving en de nieuwe samenlevingsvormen, waarbij ook (kinderloze) singles een steeds grotere groep vormen.

Deze hervorming sluit tot slot aan bij de reeds doorgevoerde wijzigingen in 2018 waarbij de fiscale druk van de erfbelasting op verkrijgingen buiten de rechte lijn en tussen partners werd verlaagd. Bovendien ligt dit in de lijn van het nieuwe federale erfrecht waarbij aan de erflater een ruimere beschikkingsvrijheid werd gegeven.

I. Met betrekking tot de verlenging van de verdachte periode

15. De voorziene wijziging zal een positieve impact hebben op de inkomsten uit de schenkbelasting, aangezien het aantal geregistreerde schenkingen zal toenemen. De toename van het aantal geregistreerde schenkingen werd in de meerjarenraming geraamd op een recurrente meerontvangst van 12 miljoen euro.

De aanpassing heeft geen impact op de grondrechten en op het gelijkheidsbeginsel, noch een bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel.

II. Met betrekking tot de wijziging aangaande non-profit legaten

16. Zoals reeds hoger aangegeven heeft een fiscaal geïnspireerd duolegaat tot doel om erfgenamen, begiftigden of legatarissen maximaal te begunstigen, en dit middels een legaat aan een goed doel. Hierbij wordt nagegaan op welke manier het voordeel voor de eigenlijke begunstigten van het duolegaat zo groot mogelijk is, terwijl de inkomsten voor het goede doel zo laag mogelijk blijven. De ontwerpbeplanning, die erop gericht is om voormelde fiscale planning te doorbreken, heeft uiteraard een impact op die erfgenamen, begiftigden en legatarissen. Zij zullen zich voortaan in de situatie bevinden alsof er geen duolegaat werd opgenomen en ze het bedrag rechtstreeks gelegateerd hadden gekregen. Het verlaagd tarief (door de hervorming herleid tot 0%) zal enkel worden toegepast op datgene wat uiteindelijk effectief aan het goede doel toekomt. Datgene wat uiteindelijk aan erfgenamen, legatarissen en begiftigden toekomt, zal belast worden alsof er geen duolegaat zou bestaan. Dit betekent dat ook het bedrag dat het goede doel verkrijgt voor de betaling van de erfbelasting van een andere erfgenaam, legataris of begiftigde, belast zal worden in hoofde van die andere erfopvolger en dus niet in hoofde van het goede doel. Vermits de uiteindelijke last voor het goede doel hierdoor veel hoger wordt, zal het voor het goede doel wellicht niet meer interessant zijn om het legaat te aanvaarden. Hierdoor wordt het fiscaal planningselement uit het duolegaat weggehaald, waardoor het opnemen van een duolegaat veel minder interessant wordt.

17. Het voorgaande heeft dus enerzijds potentieel een impact op de goede doelen, omdat de fiscaal geïnspireerde duolegaten voor hen wellicht niet langer interessant zijn om te aanvaarden. Vermits goede doelen wel degelijk inkomsten uit die duolegaten verwierven, zullen zij die inkomsten mogelijks (deels) verliezen, wanneer er niet langer of veel minder duolegaten in testamenten worden opgenomen. Die impact wordt evenwel (gedeeltelijk) gecompenseerd door een tariefverlaging tot 0%. Anderzijds is er in elk geval een impact op de (andere) erfgenamen, legatarissen en begiftigden, vermits zij geen voordeel meer zullen hebben bij het duolegaat. Het deel dat uiteindelijk aan hen ten goede komt, zal immers belast worden alsof er geen duolegaat zou zijn (los van wie de uiteindelijke erfbelasting de facto betaalt).

18. Het ontwerp herstelt een situatie die de laatste jaren was scheefgegroeid. Deze aanpassing heeft geen impact op de grondrechten, en op het gelijkheidsbeginsel, noch een bestuurlijke impact. Elke erfgenaam, legataris of begiftigde wordt conform de VCF normaal gezien belast op hetgeen hij verkrijgt uit de nalatenschap van de erflater. Dit principe staat los van wie uiteindelijk de erfbelasting betaalt. Door de fiscale planning middels het duolegaat, werd dit principe kunstmatig doorbroken. Hieraan wordt door het ontwerp van decreet een einde gemaakt, zodat het uitgangspunt hersteld wordt.

19. Er zijn een aantal elementen die in aanmerking moeten genomen worden voor de bepaling van de budgettaire impact, zoals de wijziging in de vaststelling van de

belastbare grondslag ingeval van duolegaten en de tariefverlaging voor de non-profit legaten:

1) Voor wat de fiscale benadering van de duolegaten betreft, wordt de stijging van de erfbelasting geraamd op 105,5 miljoen euro. Er werd hierbij uitgegaan van de cijfers van 2018 welke werden geprojecteerd naar 2019 door gebruik te maken van de gemiddelde groeifactor inzake belastbare basis voor de jaren 2015-2018. Deze cijfers van 2019 werden vervolgens op identieke wijze geprojecteerd naar 2021. Er werd alleen uitgegaan van de dossiers waarbij er toepassing werd gemaakt van het tarief van 8,5% gecombineerd met andere tarieven (echtgenote of samenwonende partner, rechte lijn en anderen). De basis waarop het tarief van 8,5% van toepassing was, wordt vervolgens onderworpen aan het marginaal tarief dat van toepassing zou zijn geweest indien er een direct legaat naar de begunstigde in kwestie zou zijn gegaan.

Wordt rekening gehouden met een gelijkaardige stijging van het aantal legaten van 2017 naar 2018, dan zou het resultaat nog verhoogd dienen te worden met 6%. Veiligheidshalve wordt evenwel gerekend met een stijging van 3%, enerzijds omdat het aantal duolegaten sterk zal terugvallen maar anderzijds ook omdat er nog een groot aantal duolegaten nog niet uitgevoerd zijn die zullen komen te vervallen. Een stijging van 3% legaten zou de totale erfbelasting in 2021 doen stijgen met 108,7 miljoen euro.

2) Voor wat de tariefverlaging betreft, wordt de daling van de erfbelasting geraamd op 22,7 miljoen euro. Deze raming is gebeurd op basis van dezelfde hogervermelde methode. Er werd enerzijds uitgegaan van de zuivere legaten aan goede doelen, waarbij enkel een toepassing was van het tarief van 8,5%. Het gaat dus om nalatenschappen waarin geen andere erfopvolgers voorkomen. Daarnaast werd ook in de groep "gemengde legaten" het gedeelte dat onderworpen was aan 8,5% in rekening gebracht.

Rekening houdend met deze verlaging van de erfbelasting, bedraagt de meeropbrengst van de erfbelasting potentieel 86 miljoen euro voor het jaar 2021. Hierbij dient opgemerkt dat er geen rekening gehouden werd met mogelijke gedragsveranderingen van de testators.

Voor het jaar 2022 dienen de cijfers van 2021 logischerwijze ook aangepast te worden met dezelfde gemiddelde groeifactor.

Voor wat betreft de tariefverlaging in de schenkbelasting, wordt de daling van de schenkbelasting geraamd op 1,6 à 2,5 miljoen euro. De opbrengst uit het tarief goede doelen bedroeg voor aanslagjaar 2018 2,5 miljoen euro en voor aanslagjaar 2019 1,6 miljoen euro. Een 0%-tarief invoeren zou dus 1,6 à 2,5 miljoen euro kosten.

III. Met betrekking tot de introductie van de vriendenerfenis

20. Er kan een toename verwacht worden van het aantal legaten aan vrienden of verre familieleden.

Gelet op het grensbedrag van 15.00 euro per nalatenschap, zal de budgettaire impact als volgt zijn: 10 miljoen euro recurrente minderontvangst in de erfbelasting, zoals opgenomen in de meerjarenraming.

De aanpassing is enkel voorzien voor de legatarissen in de zijlijn of derden. Het is vanzelfsprekend om de aanpassing niet te voorzien voor mogelijke erfgenamen in rechte lijn, aangezien het net de bedoeling is om de "speciale band" met iemand in de zijlijn of derden te "belonen" met een tarief dat geldt in de rechte lijn. Logischerwijze is het overbodig om de vermindering ook te voorzien voor erfgenamen in rechte lijn, net omdat die erfgenamen in rechte lijn automatisch van het voordeliger tarief van de rechte lijn gebruik kunnen maken.

De aanpassing heeft geen bestuurlijke impact.

Implementatie

I. Met betrekking tot de verlenging van de verdachte periode

21. De uitbreiding van de verdachte periode in de fictieartikelen 2.7.1.0.5 en 2.7.1.0.6 van drie naar vier jaar treedt in werking op 1 juli 2021 en is van toepassing op alle kosteloze beschikkingen die dagtekenen vanaf die datum. Er wordt geen overgangsmaatregel voorzien.

Aan de bestaande verdachte periode van 7 jaar in verband met familiale bedrijfsactiva wordt niet geraakt.

Aangezien de verdachte periode verlengd wordt tot vier jaar, zal ook de termijn van drie jaar zoals opgenomen inzake het vermoeden van eigendom en aangaande de onderzoeksbevoegdheid van de Vlaamse Belastingdienst, meer bepaald aangaande de machtiging ingeval van bankonderzoek voor feiten buiten die termijn zoals opgenomen in art. 3.13.1.3.1 §6, vijfde lid VCF, tot vier jaar worden uitgebreid.

Deze maatregel behoeft geen verdere uitwerking in een besluit van de Vlaamse Regering.

De maatregel beïnvloedt de toepassing van andere regelgeving niet.

II. Met betrekking tot de wijziging aangaande non-profit legaten

22. De maatregelen treden in werking op 1 juli 2021 en zijn van toepassing op overlijdens vanaf die datum voor wat de erfbelasting betreft en zijn van toepassing op schenkingen vanaf die datum voor wat de schenkbelasting betreft. Er wordt geen overgangsmaatregel voorzien.

Deze maatregel behoeft geen verdere uitwerking in een besluit van de Vlaamse Regering.

De maatregel beïnvloedt de toepassing van de schenkbelasting. Gelet op de samenhang tussen erfbelasting en schenkbelasting, wordt voorgesteld om ook het tarief van de schenkbelasting te verlagen tot 0%.

De maatregel wordt door de Vlaamse Regering zo snel mogelijk gecommuniceerd naar de belastingplichtigen, uiteraard met de expliciete melding dat door het Vlaams Parlement nog steeds wijzigingen kunnen worden aangebracht. De noodzaak van een snelle communicatie is essentieel, vermits de maatregel ook van toepassing zal zijn op de testamenten die reeds voor 1 juli 2021 zijn opgesteld en waarbij de testator nog in leven is op 30 juni 2021. Op die manier wordt voldoende tijd gelaten voor de mensen die hun testament eventueel zouden wensen aan te passen ingevolge de voorgestelde wijzigingen. Ook voor wat de schenkbelasting aangaat is het voor de goede doelen van belang te weten onder welk tarief zij zullen vallen.

Indien een testator echter niets meer zou aanpassen aan zijn bestaand testament met een duolegaat, dan valt te verwachten dat, ingevolge de voorgestelde wijzigingen, minstens een aantal goede doelen het hun toekomstig legaat zullen verwerpen. Ook onder de bestaande regelgeving is het echter al mogelijk dat een goed doel het legaat verwerpt, omdat het van oordeel is dat het deel dat uiteindelijk echt ten goede komt aan het goede doel, te klein is. Het goede doel beoordeelt immers nog steeds zelf of het het betreffende legaat de moeite waard

vindt om te aanvaarden. Verder is het zo dat, indien het testament niet wordt aangepast, de derde begunstigde zich niet in een nadeligere fiscale situatie zal bevinden, dan in het geval waarbij hem rechtstreeks datzelfde bedrag werd nagelaten. Bovendien doet de fiscale behandeling van een duolegaat niets af aan het gegeven dat de last voor het goede doel onverkort behouden blijft, in de veronderstelling dat het goede doel het legaat nog steeds zal aanvaarden.

III. Met betrekking tot de introductie van de vriendenerfenis

23. De nieuwe regeling treedt in werking op 1 juli 2021 en is van toepassing op overlijdens vanaf die datum.

Om een controle te kunnen uitoefenen wordt in artikel 3.3.1.0.8, §1, 14° de verplichting opgenomen om in de aangifte de aanvraag van de vermindering zelf te vermelden. In artikel 3.3.1.0.8, §1, 14° werd reeds opgenomen dat ook de betrokken persoon of de betrokken goederen dienen vermeld te worden. Het zal immers niet altijd de begunstigde zelf zijn die de aanvraag kan doen, bijvoorbeeld in geval van bijzonder legaat.

De bijzondere legataris is immers niet indieningsplichtig en kan de toepassing van de vermindering dus niet zelf vragen, maar kan er wel de begunstigde van zijn.

Deze maatregel behoeft geen verdere uitwerking in een besluit van de Vlaamse Regering.

De maatregel beïnvloedt de toepassing van andere regelgeving niet.

C. Totstandkomingsprocedure

24. Zoals reeds vermeld, geeft het voorliggende ontwerp uitvoering aan het Vlaams Regeerakkoord en de Beleidsnota Financiën en Begroting 2019-2024. In het kader van de totstandkoming van de maatregel inzake duolegaten, werd overleg gepleegd met een aantal goede doelen, de Koninklijke Federatie van Belgische Notarissen en universiteiten.

Het voorontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig spoedadvies nr. 2020/75 van 10 maart 2020.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën met referte TMO/MVW/20/0036 werd verleend op 12 maart 2020.

Over dit ontwerp wordt het advies gevraagd van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de Raad van State.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

25. Het betreft een gewestbevoegdheid.

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

De verdachte periode wordt verlengd van drie naar vier jaar om mensen ertoe aan te zetten hun schenkingen te laten registreren. Voor het overige kan verwezen worden naar hetgeen reeds werd uiteengezet onder de algemene toelichting.

Artikel 3

Omwille van de historische parallel die bestaat tussen de artikelen 2.7.1.0.5 en 2.7.1.0.6 wordt de termijn van drie jaar ook uitgebreid naar vier jaar. Voor het overige kan verwezen worden naar hetgeen reeds werd uiteengezet onder de algemene toelichting.

Artikel 4

Aangezien artikel 2.7.3.2.5 VCF, dat een wettelijk vermoeden van eigendom bevat, onlosmakelijk verbonden is met artikel 2.7.1.0.5 VCF, wordt de termijn van drie jaar ook op vier jaar gebracht. Voor het overige kan verwezen worden naar hetgeen reeds werd uiteengezet onder de algemene toelichting.

Artikel 5

Met dit artikel wordt voor de toepassing van artikel 2.7.4.2.1 VCF de belastbare grondslag bepaald, wanneer er een duolegaat wordt geformuleerd.

Ingeval van een duolegaat waarbij er dus, naast het goede doel, vermeld in artikel 2.7.4.2.1 VCF, ook andere erfgenamen, legatarissen of begiftigden betrokken zijn, wordt met dit artikel de belastbare grondslag in hoofde van alle betrokkenen bepaald. Concreet betekent dit dat indien er een duolegaat wordt opgenomen, voor de berekening van de verschuldigde erfbelasting de belastbare grondslag wordt uitgesplitst tussen enerzijds het goede doel, vermeld in artikel 2.7.4.2.1 VCF, en anderzijds de andere betrokken erfgenamen, legatarissen of begiftigden.

Om het fiscale planningsaspect van duolegaten weg te nemen, werd ervoor geopteerd om zowel de omvang van hetgeen de goede doelen in werkelijkheid bij legaat verkrijgen, alsook de omvang van hetgeen de overige erfopvolgers, die in dat duolegaat betrokken partij zijn, te bepalen.

Het bedrag dat het goede doel verkrijgt om de erfbelasting van andere erfgenamen, legatarissen of begiftigden te betalen, zal voor de berekening van de verschuldigde rechten in hoofde van het goede doel geen deel uitmaken van de belastbare grondslag. Dit bedrag zal wel deel uitmaken van de belastbare grondslag voor de berekening van de verschuldigde rechten in hoofde van de andere erfgenamen, legatarissen of begiftigden, die bij dat duolegaat betrokken zijn. Indien de erflater ook één of meerdere andere erfopvolgers zou hebben, die geen betrokken partij zijn bij het duolegaat, zal de ontworpen bepaling voor hen geen invloed hebben op de belastbare grondslag voor de berekening van de door hen verschuldigde rechten. Het bedrag dat het goede doel verkrijgt om de erfbelasting van andere erfgenamen, legatarissen of begiftigden te betalen, zal enkel deel uitmaken van de belastbare grondslag voor de bij het duolegaat

betrokken erfopvolgers en dus niet van de belastbare grondslag van eventuele andere erfopvolgers.

Voor de bepaling van de respectievelijke belastbare grondslagen en de erop verschuldigde erfbelasting zal de berekening in verschillende stappen gebeuren. Eerst wordt de erfbelasting berekend die verschuldigd zou zijn op het legaat aan de andere erfgenamen, legatarissen of begiftigden. Hier wordt dan duidelijk welk het marginaal tarief (het hoogst toegepaste tarief) is dat van toepassing is.

Vervolgens wordt dit marginaal tarief gehanteerd om de eerst berekende erfbelasting te brutoeren. Die brutoering is vereist om een totaal bedrag te bepalen waaruit de last (om de erfbelasting te voldoen) opgelegd aan het goede doel effectief bestaat. Zoniet zou slechts een gedeelte van de last in aanmerking worden genomen, hetgeen niet de bedoeling is.

De belastbare grondslag in hoofde van het goede doel wordt dan als volgt bepaald. Van het legaat aan het goede doel wordt het gebruteerd bedrag aan erfbelasting zoals berekend op het legaat van de andere erfgenamen, legatarissen of begiftigden afgetrokken, maar alleen als het legaat hoger is dan dat bedrag. Is het bedrag van het legaat lager, dan wordt de vermindering van de belastbare grondslag bij het goede doel beperkt tot haar legaat.

De belastbare grondslag in hoofde van de andere erfgenamen, legatarissen of begiftigden bestaat uit de som van het eigenlijke legaat aan de andere erfgenamen, legatarissen en begiftigden en het gebruteerd bedrag aan erfbelasting. Hierop zal uiteindelijk de erfbelasting berekend worden aan het tarief waaraan deze erfgenamen, legatarissen of begiftigden onderworpen zijn.

Op deze manier zal het verlaagd tarief van artikel 2.7.4.2.1 VCF enkel worden toegepast op datgene wat uiteindelijk effectief aan het goede doel toekomt.

Hieronder enkele voorbeelden ter verduidelijking:

1) Er wordt vertrokken vanuit de hypothese van een klassiek duolegaat waarbij het goede doel wordt aangesteld als algemeen legataris met de verplichting om een nettobedrag uit te betalen aan een neef en de erfbelasting in hoofde van de neef ten laste te nemen.

De nalatenschap vertoont een netto-actief van € 500.000.

Het legaat in hoofde van de neef bedraagt € 280.000 en van het algemeen legaat aan het goede doel blijft dus nog € 220.000 over.

De erfbelasting voor de neef, berekend op het bedrag van € 280.000, bedraagt € 139.500.

Het marginaal tarief bedraagt bijgevolg 55%.

Deze erfbelasting van € 139.500 wordt dan als volgt gebruteerd: $139.500 / (1 - 0,55) = 310.000$.

De erfbelasting voor het goede doel, waarop het tarief van 0% verschuldigd is, wordt berekend door van het algemeen legaat het gebruteerd bedrag aan erfbelasting, zoals berekend op het legaat van de neef, af te trekken. Het algemeen

legaat bedraagt € 220.000. Hiervan wordt het gebruteerd bedrag van € 310.000 ($139.500/(1-0,55)$) afgetrokken. Dit zou principieel op een bedrag van € -90.000 komen. Aangezien dergelijke berekening echter geen aanleiding mag geven tot een negatieve uitkomst, wordt een maximum van € 220.000 van het algemeen legaat aan het goede doel afgetrokken. In casu zal dus een bedrag van € 0 ($220.000-220.000$) belast worden aan het tarief van 0%.

Dit (maximum) deel van € 220.000 zal in hoofde van de neef belast worden aan het gewone tarief. Er zal dus € 500.000 belast worden aan het gewone tarief. Dit brengt de totale erfbelasting op € 260.500.

Netto krijgt de neef € 280.000 en het goede doel zal zelf nog een opleg van € 40.500 moeten doen om de erfbelasting te betalen. Het algemeen legaat van € 220.000 is immers ontoereikend. In de praktijk zal dit er wellicht toe leiden dat het goede doel in dat geval het legaat zal verwerpen.

2) Er wordt opnieuw vertrokken vanuit de hypothese van een klassiek duolegaat waarbij het goede doel wordt aangesteld als algemeen legataris met de verplichting om een nettobedrag uit te betalen aan een neef en de erfbelasting in hoofde van de neef ten laste te nemen.

De nalatenschap vertoont een netto-actief van € 500.000.

Het legaat in hoofde van de neef bedraagt dit keer evenwel € 200.000 en van het algemeen legaat aan het goede doel blijft dus nog € 300.000 over.

De erfbelasting voor de neef, berekend op het bedrag van € 200.000, bedraagt € 95.500.

Het marginaal tarief bedraagt bijgevolg 55%.

Deze erfbelasting van € 95.500 wordt dan als volgt gebruteerd: $95.500/(1-0,55) = 212.222$.

De erfbelasting voor het goede doel, waarop het tarief van 0% verschuldigd is, wordt berekend door van het algemeen legaat het gebruteerd bedrag aan erfbelasting, zoals berekend op het legaat van de neef, af te trekken. Het algemeen legaat bedraagt € 300.000. Hiervan wordt het gebruteerd bedrag van € 212.222 ($95.500/(1-0,55)$) afgetrokken. De belastbare basis bij het goede doel bedraagt derhalve € 87.778 ($300.000 - 212.222$): die € 87.778 wordt vervolgens onderworpen aan een erfbelasting van 0%.

De belastbare basis bij de neef zal verhoogd worden met het gebruteerde bedrag van de erfbelasting van € 95.500 of m.a.w. met die € 212.222.

In totaal zal er dus in hoofde van de neef € 412.222 belast worden aan het tarief "tussen anderen", nl. het oorspronkelijke legaat van € 200.000 en de gebruteerde erfbelasting daarop van € 212.222. Dit brengt de totale erfbelasting op € 212.222. Netto krijgt de neef bijgevolg € 200.000, nl. zijn legaat.

Het goede doel krijgt een legaat van € 300.000 maar dient daarvan € 212.222 te gebruiken om de erfbelasting in hoofde van de neef te betalen.

Netto houdt het goede doel derhalve € 87.778 over ($300.000 - 212.222$), zijnde exact het bedrag dat onderworpen wordt aan de erfbelasting van 0%.

Het duolegaat blijft in dit voordeel dus wel degelijk mogelijk maar het biedt geen enkel fiscaal voordeel meer aan de neef, integendeel. De neef houdt netto immers minder over dan wanneer de erflater hem rechtstreeks € 500.000 had gelegateerd, zonder tussenkomst van een goed doel.

3) Het betreft de hypothese van een omgekeerd duolegaat waarbij de neef de enige erfgenaam is en aangesteld wordt als algemene legataris van de nalatenschap. Het goede doel wordt aangesteld als bijzondere legataris met de verplichting om de erfbelasting van de algemene legataris te betalen. Het legaat aan het goede doel wordt bijvoorbeeld geformuleerd als een legaat van € 50.000 waarmee ook de erfbelasting moet betaald worden.

De nalatenschap vertoont een netto-actief van € 100.000.

Volgens het ontwerp zal de belastbare grondslag voor de berekening van de erfbelasting in hoofde van de neef bepaald worden op € 50.000.

De erfbelasting hierop bedraagt dus (voor brutering) € 15.500.

De erfbelasting voor het goede doel, waarop het tarief van 0% verschuldigd is, wordt evenwel niet berekend op € 50.000, maar wel op $50.000 - (15.500 / (1 - 0,45))$. In casu zal dus een bedrag van € 21.818 belast worden aan het tarief van 0%.

In hoofde van de neef zal een bedrag van € 78.182 ($50.000 + 28.182$) belast worden aan het gewone tarief. De erfbelasting in hoofde van de neef bedraagt € 28.500, de erfbelasting in hoofde van het goede doel bedraagt € 0.

De neef krijgt € 50.000 en het goede doel houdt nog € 21.500 over.

Artikel 6

Met deze bepaling wordt het tarief voor de legaten aan de begunstigden vermeld in artikel 2.7.4.2.1 VCF verder verlaagd tot 0%.

Op deze manier wordt het zuiver altruïstisch element van legaten aan deze begunstigden hersteld en ook versterkt.

Een van de begunstigden, vermeld in artikel 2.7.4.2.1 VCF, zijn de private stichtingen. De private stichting laat toe om een bepaald vermogen af te zonderen om een belangeloos doel te realiseren.

Bij een private stichting is het essentieel dat er geen vermogensvoordeel bezorgd of uitgekeerd mag worden aan de stichters, bestuurders of derden, behoudens indien het uitkeren van gelden aan een derde persoon precies kadert in het in de statuten bepaald belangeloos doel (artikel 1:3 Wetboek van vennootschappen en verenigingen). De statuten van een private stichting kunnen verder ook bepalen dat wanneer het belangeloos doel verwezenlijkt is, de stichter of zijn rechthebbenden (een bedrag gelijk aan de waarde van) de aan de verwezenlijking van het doel bestede goederen kunnen terugnemen (artikel 11:2, lid 2 Wetboek van vennootschappen en verenigingen). Om die redenen bestaat het risico dat veel

private stichtingen opgericht worden om fiscale redenen. Dat risico neemt toe door de verdere tariefverlaging tot 0% voor legaten aan private stichtingen.

De rechtsvorm 'beroepsvereniging' verdwijnt als gevolg van het nieuwe wetboek van vennootschappen en verenigingen dat in werking is getreden op 1 mei 2019 (Wet van 23 maart 2019 tot invoering van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen en houdende diverse bepalingen). De enige mogelijke rechtsvorm vanaf dan is de vereniging zonder winstoogmerk (vzw).

Ziekenfondsen en landsbonden van ziekenfondsen houden zich ook bezig met commerciële activiteiten.

Private stichtingen, ziekenfondsen en landsbonden van ziekenfondsen, evenals beroepsverenigingen, zullen bijgevolg onderworpen blijven aan het verlaagd tarief van 8,5%. De legaten aan dergelijke instellingen blijven dus aan hetzelfde tarief belast als vandaag het geval is.

Artikel 7

Dit artikel voert de zogenaamde "vriendenerfenis" in. Bedoeling is dat een natuurlijke persoon, welke aan het tarief, vermeld in tabel II van artikel 2.7.4.1.1 VCF (verkrijging tussen andere personen dan personen in rechte lijn en tussen partners) is onderworpen, bij authentiek testament kan worden aangeduid waardoor deze erfgenaam een vermindering geniet op zijn nettoverkrijging tot € 15.000. De vermindering is voorbehouden voor erfgenamen in de zijlijn en zal erop neerkomen dat het gedeelte van de nettoverkrijging tot € 15.000 de facto belast is aan het tarief rechte lijn. Concreet betekent dit dat als de erflater meerdere natuurlijke personen aanduidt, maar die personen samen meer verkrijgen dan een nettoverkrijging van 15.000 euro, de vermindering toch maar zal toegepast worden op een nettoverkrijging van 15.000 euro. De vermindering bedraagt dus maximum € 3.300: $(€ 15.000 \times 25\% = € 3.750) - (€ 15.000 \times 3\% = € 450)$. Wanneer de nettoverkrijging lager is dan € 15.000, zal het bedrag van de vermindering verhoudingsgewijs lager liggen. Anderzijds, wanneer de nettoverkrijging hoger is dan € 15.000, zal het bedrag van de vermindering nooit meer zijn dan € 3.300. Als er meerdere natuurlijke personen als begunstigde zijn aangeduid, geldt de vermindering van 3.300 euro dus voor hen samen.

De vermindering wordt alleen toegekend als de erflater in een niet herroepen authentiek testament een natuurlijke persoon of natuurlijke personen heeft aangeduid die de toepassing mogen vragen van de vermindering. Dit testament moet ondubbelzinnig zijn, zodat duidelijk blijkt welke natuurlijke personen van de vermindering kunnen genieten. Indien er in het testament niets werd bepaald omtrent de aard en/of de omvang van de goederen, zal de vermindering worden toegekend op een maximum bedrag van € 15.000.

De vermindering wordt na alle andere gunstmaatregelen toegekend.

Als er slechts één natuurlijk persoon is aangewezen, wordt de vermindering exclusief toegekend aan deze persoon.

Als er meer dan één natuurlijke persoon is aangewezen, wordt de vermindering onder deze personen verdeeld naar verhouding van hun persoonlijke nettoverkrijging ten opzichte van de samengenomen nettoverkrijgingen van al deze personen. Zoals hoger aangehaald, wordt de vermindering berekend op basis van een totale maximale nettoverkrijging van 15.000 euro. Als er derhalve meerdere natuurlijke personen in een testament worden aangeduid, zal het bedrag van 15.000 euro pro rata worden verdeeld, tenzij de erflater zelf een verhouding heeft bepaald.

Verkrijgingen onderworpen aan het tarief, vermeld in artikel 2.7.4.2.2 VCF, zijn uitgesloten van de vermindering aangezien hiervoor reeds een verminderd tarief bestaat, waaraan voorwaarden zijn gekoppeld o.a. om de continuïteit van de onderneming te waarborgen. Het toepassen van een zelfde vermindering, waaraan dergelijke voorwaarden niet gekoppeld worden, zou de toepassing van artikel 2.7.4.2.2 in het gedrang brengen.

Hieronder enkele voorbeelden ter verduidelijking:

1) Twee neven (A en B) zijn wettelijke erfgenamen en één van de twee (B) werd aangeduid in een authentiek testament als diegene die van de vermindering van de "vriendenerfenis" zou kunnen genieten. Het totaal netto-actief voor beiden bedraagt € 85.000. Hun erfdeel is gelijk en bedraagt dus € 42.500.

Stap 1: Abstractie gemaakt van eventuele andere verminderings, zou de erfbelasting in dit geval € 32.250 in totaal bedragen. Beide neven zouden dus in principe € 16.125 aan erfbelasting moeten betalen.

Stap 2: Voor B, die door de erflater werd aangeduid als degene die van de vermindering mag genieten, wordt de vermindering nu berekend en toegepast. Op het erfdeel van € 15.000 werd een erfbelasting van 25% berekend, hetzij € 3.750. Omwille van de vermindering, diende hij op die € 15.000 slechts een erfbelasting van 3% te betalen, hetzij € 450, zodat de vermindering € 3.300 bedraagt (3.750 – 450). De voor B berekende erfbelasting in stap 1 wordt dus nog verminderd met € 3.300, zodat hij slechts € 12.825 aan erfbelasting verschuldigd is.

Samengevat:

A betaalt € 16.125 erfbelasting, B betaalt € 12.825 erfbelasting, elk op een netto-erfdeel van € 42.500.

Indien A en B beiden zouden zijn aangeduid in een authentiek testament als diegenen die van de vermindering van de "vriendenerfenis" zouden kunnen genieten en het testament niet bepaalt hoe de vermindering per neef wordt toegepast, dan wordt de vermindering onder A en B verdeeld in de volgende

verhouding: 42.500/85.000 (zijnde elk $\frac{1}{2}$). De berekende erfbelasting wordt aldus in hoofde van zowel A als B verminderd met € 1.650.

Samengevat:

A en B betalen elk € 14.750 erfbelasting, elk op een netto-erfdeel van € 42.500.

2) Een broer en een zus zijn wettelijke erfgenamen (A en B) en een niet-verwant persoon C krijgt in een authentiek testament een legaat van € 10.000. C wordt aangeduid als diegene die van de vermindering van de "vriendenerfenis" zou kunnen genieten. Het totaal netto-actief bedraagt € 85.000. Het erfdeel van A en B is gelijk en bedraagt € 37.500. Het erfdeel van C bedraagt € 10.000 .

Stap 1: Abstractie gemaakt van eventuele andere verminderingen, zou de erfbelasting in dit geval € 21.500 in totaal bedragen, hetzij € 9.500 voor A, € 9.500 voor B en € 2.500 voor C.

Stap 2: Voor C, die door de erflater werd aangeduid als degene die van de vermindering mag genieten, wordt de vermindering nu berekend en toegepast. Op de nettoverkrijging van € 10.000 werd een erfbelasting van 25% berekend, hetzij € 2.500. Omwille van de vermindering, dient C slechts een erfbelasting van 3% te betalen op die € 10.000, hetzij € 300, zodat de vermindering € 2.200 bedraagt (2.500 – 300). De voor C berekende erfbelasting in stap 1 wordt dus nog verminderd met € 2.200, zodat C slechts € 300 aan erfbelasting verschuldigd is.

Samengevat:

A en B betalen respectievelijk € 9.500 erfbelasting op een nettoverkrijging van € 37.500, C betaalt € 300 op een nettoverkrijging van € 10.000.

Artikel 8

Dit artikel heeft tot doel om artikel 2.8.4.1.1, §3 VCF in overeenstemming te brengen met artikel 2.7.4.2.1 VCF met betrekking tot schenkingen, inclusief inbrengen om niet. Er is immers een samenhang tussen beide artikelen.

Indien er ingevolge de tariefverlaging in de erfbelasting een hoger tarief in de schenkbelasting zou behouden blijven, dan zou de schenker er geen baat bij hebben om tijdens het leven een schenking aan goede doelen te doen. Het tarief wordt ook tot 0% verlaagd in de schenkbelasting en voorzien voor dezelfde instellingen als voor de erfbelasting. Voor de ziekenfondsen en landsbonden van ziekenfondsen, beroepsverenigingen en private stichtingen, blijft het tarief van 5,5% behouden, naar analogie met de erfbelasting, waar het tarief van 8,5% blijft behouden. Voor een verdere toelichting hierover, kan dan ook verwezen worden naar de toelichting bij artikel 3.

Artikel 9

Om een controle te kunnen uitoefenen, legt dit artikel de verplichting op om, ingeval van een "vriendenerfenis", in de aangifte de aanvraag van de vermindering op te nemen, met vermelding van de betrokken natuurlijke personen en de betrokken goederen.

In artikel 3.3.1.0.8, §1, 14° werd reeds opgenomen dat ook de betrokken persoon of de betrokken goederen dienen vermeld te worden. Het zal immers niet altijd de begunstigde zelf zijn die de aanvraag kan doen, bijvoorbeeld ingeval van bijzonder legaat.

Artikel 10

Aangezien de verdachte periode verlengd wordt tot vier jaar, dient ook de termijn inzake de onderzoeksbevoegdheid van Vlabel, meer bepaald de termijn voor het bankonderzoek zoals opgenomen in art. 3.13.1.3.1 §6, vijfde lid VCF, tot die termijn van vier jaar te worden uitgebreid.

Artikel 11

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van de bepalingen van dit decreet.

De bepalingen m.b.t. de verdachte periode treden, voor wat betreft de wijzigingen aan de artikelen 2.7.1.0.5 en 2.7.1.0.6, in werking op 1 juli 2021 en zijn van toepassing op de kosteloze beschikkingen die dagtekenen vanaf die datum. De wijziging aan het wettelijk vermoeden van eigendom, zoals opgenomen in artikel 2.7.3.2.5, treedt in werking op 1 juli 2021 en is van toepassing op de akten van eigendom die ten bate van de erflater of op zijn verzoek zijn verleden vanaf die datum.

De bepalingen m.b.t. de non-profit legaten en schenkingen treden in werking op 1 juli 2021 en zijn van toepassing op respectievelijke nalatenschappen die openvallen vanaf die datum en schenkingen, inclusief inbrengen om niet, vanaf die datum.

De bepalingen m.b.t. de vriendenerfenis treden eveneens in werking op 1 juli 2021 en zijn van toepassing op nalatenschappen die openvallen vanaf die datum.

Brussel, ... (datum)

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Getekend door: Matthias Diependaele
Getekend op: 2020-10-23 14:41:16 +00:00
Reden: Ik keur dit document goed

Matthias DIEPENDAELE